

Tim en Tijn zijn de beste vriendjes.
Ze hebben een mooie, zonnige dag gehad.

Tikkertje
spelen...

staartjes
borstelen...

eikels
verstoppen.

'Kijk, mijn schaduw is
heeeeeeeeeeeeeel lang,'
zegt Tijn.

Tim kijkt naar zijn eigen
schaduw, die zich uitstrekt in
de ondergaande zon.

‘Oh-oh,’ zegt Tim, en hij rent
gauw naar huis, want het is al bijna...

... **DONKER!**

'Ik... ik hou niet
van het d-donker,'
fluistert Tim.

Dat snapt Tijn wel –
iedereen is weleens bang.

'Kom,' zegt Tijn.
'Dan loop ik met je
mee naar huis.'

